

Kurabi'ye Uçan OMLET

Nirah Elçi
Matthew Thompson

Resimleyen
Serap Deliorman

Kurabi'ye Uçan OMLET

Nirah Elçi
Matthew Thompson

KURABI'YE UÇAN OMLET

© 2011, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Niran Elçi - Matthew Thompson
RESİMLEYEN: Serap Deliorman
EDİTÖR: Burhan Düzçay

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Kasım 2012 (2000 adet)
İkinci Baskı: Eylül 2014 (2000 adet)
Üçüncü Baskı: Haziran 2017 (3000 adet)

ISBN: 978-9944-69-656-2
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Kurabi'ye Uçan OMLET

Nirvan Elçi
Matthew Thompson

Niran Elçi

1971’de Rize’de doğdu. Çocukluğunu geçirdiği Anamur’da mavi denizin büyüleyiciliğini, yenedünya ağaçlarının dallarında evcilik oynamayı, en güzel dutun ağaçtan koparılıp yenen dut olduğunu öğrendi.

Ortaokul ve lise öğrenimi için İstanbul’a gitti. İstanbul’da dünyanın aslında ne kadar kalabalık olduğunu, tek başına okula gitmeyi, dışarıda satılan açık yiyeceklerin çocuklara ne kadar lezzetli geldiğini öğrendi.

Üniversite öğrenimi için gittiği Ankara’da ise bağımsız yaşamayı öğrendi. Kızı Nisan doğduktan sonra, anne olmanın bambaşka bir insan olmak demek olduğunu, yetişkinlerin de çocuk oyunlarından ve çocuk hikâyelerinden zevk alabileceğini öğrendi. Şimdi İstanbul’da yaşıyor, artık bir anne olduğu için Nisan’ın ağaçlara tırmanmasına ve sokaktan açık yiyecek alıp yemesine izin vermiyor. Ve yeni şeyler öğrenmeye devam ediyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Adamı Zorla Cadı Yaparlar (roman)

Kurabi’ye Uçan Omlet (roman)

Joel, Nisan, Nathan ve Julia...

Bize daima ilham veriyorsunuz...

“Kızlar, ben geldim,” dedi Gönül Hanım.

“Hav!”

“Cimcime! Bu köpek nereden geldi?”

“Sen zaten hiç köpek sevmiyorsun!” dedi Cimcime.

“Evde köpeğin ne işi var?”

“Miyav! Miyav! Miyav!” diye ağladı kedi Köfte kapatıldığı odadan.

“Kızım, evde köpek besleyemeyiz! Neden getirdin bu köpeği eve?” dedi annesi.

“Zaten hep beni suçlarsın!” dedi Cimcime.

“Mıyk!” diye sızlandı köpek.

“Hemen gidecek bu köpek!”

“Hayır!”

“Cimcime!”

“Gel Kurabi! Odama gidelim,” dedi Cimcime.

“Kim?” dedi Gönül Hanım.

Gönül Hanım antrede tek başına durdu ve Cimcime'nin odasının kapısına baktı.

“Bunu son günlerde çok sık yapıyorum,” diye mırıldandı kendi kendine. Cimcime'nin odasının kapısına bakmasından bahsediyordu.

Günlerden cumaydı. İşten çıkıp koşa koşa eve gelmişti. Evrak çantası, bu akşam okuması gereken evraklarla doluydu, çünkü hafta sonu çalışması gerekecekti, müşterileri toplantı yapmak için hafta içinde zaman bulamamıştı ve onlar için toplantıdan önce sunum hazırlaması gerekiyordu. Daha yemek yapmamıştı. Çocuklar birazdan acıkırdı. Gönül Hanım'ın annesi Münevver Hanım hafta sonunda ziyarete gelecekti, bu yüzden evi de biraz toparlaması, temizlemesi gerekiyordu, çünkü her cuma temizliğe gelen Ayşe Hanım bugün oğlunun veli toplantısı olduğundan gelememişti... Bunca işi düşünmek Gönül Hanım'ın başını ağrıtyordu.

“Hav!” dedi köpek Cimcime'nin odasından.

Bir köpek eksikti. Köpek çekecek hali yoktu.

“Miyav!” diye ağladı Köfte yatak odasından.

Gönül Hanım içini çekti.

O daha ayakkabılarını çıkarmadan kapı çalındı. Gönül Hanım otomatiğe bastıktan sonra ayakkabılarını, ceketini çıkardı, çantasını astı.

Mehmet Bey asansörden indi.

“Harika bir fikrim var!” dedi Gönül Hanım’a heyecanla, selamlaşmayı bile unutarak. “Ne dersin, bu akşam çıkıp çay bahçesinde oturalım mı? Hava çok güzel, açık havanın tadını çıkaralım biraz.”

Gönül Hanım ona bakakaldı. Evde bir ton iş beklerken çay bahçesine gitmek?

“Mehmet!” dedi, taşmak üzere hazır bekleyen sabrına hakim olarak. “Canım burnumda zaten! Bir de çay bahçesi çıkarma başıma!”

“Hav!” dedi köpek.

“Miyav!” dedi kedi.

“Efendim?” dedi Mehmet Bey.

“İşim var, diyorum.”

“Bu ses ne?” dedi Mehmet Bey.

Cimcime'nin odasının kapısı açıldı ve Cimcime koşarak kapıya geldi.

"Hoş geldin babacığım! Bak Kurabi bizim oldu!"

"Kim?" dedi Mehmet Bey.

"Bizim olmadı bir kere," dedi Nazlı, kendi odasından çıkarak. "Yalnızca hafta sonu kalacak."

"Hayır!" dedi Cimcime öfkeyle. "Beni çok sevdi, benimle kalacak!"

"Tamam işte, köpeği de çay bahçesine götürürüz," dedi Mehmet Bey, Gönül Hanım'a dönerek.

Köpek dahil herkes Gönül Hanım'a döndü ve bir sessizlik oldu. Daha doğrusu, yatak odasına kapatılmış olan kedi durmaksızın, acı acı miyavlıyor olmasa bir sessizlik olacaktı.

"Bakin," dedi Gönül Hanım. Öfkelenip bağırarak gücü kalmamıştı ve omuzları çökmüştü. "Babanızla ben üstümüzü başımızı değiştirelim, ellerimizi yıkayalım ve salonda buluşalım, olmaz mı?"

"Oley!" dedi Cimcime. "Sana annemin izin vereceğimi söylemişim işte!"

"Saçmalama bücür," dedi Nazlı. "İzin vermedi daha."

"Tamam işte. Daha izin vermedi. Ama verecek."

"Hav!" dedi köpek, kuyruğunu sallayarak.

Gönül Hanım ev kıyafetlerine bürünüp, elini yüzünü yıkayıp, yatak odasından kaçmış olan kediyi yakalayıp, tekrar odaya kapatıp... Yorgunluk içinde salondaki kanepeye çöktüğünde, Mehmet Bey kızları çağırdı. Nazlı isteksizlik içinde salona girip bir koltuğa çöktü. Cimcime sevinçle seke seke geldi. Yere, köpeğin yanına oturdu, kolunu onun omzuna attı.

“Çok tatlı bir köpek,” dedi neşeyle. “Söylediğim her şeyi anlıyor!”

Mehmet Bey de karısının yanına oturdu.

“Şimdi,” dedi Gönül Hanım sabırsızlıkla, “lütfen bana neler olduğunu anlatır mısınız?”

“Şey...” dedi Nazlı.

“Mamasını ve suyunu verdim! Ama daha tuvalete çıkarmamız lazım!” dedi Cimcime heyecanla.

“Cimcime!” diye uyardı anneleri. “Lütfen ablana izin ver.”

Kurabi'ye UÇAN OMLet

Güzel bir pazar sabahı. Cimcime ile ablası Nazlı'nın karınları aç. Fakat büyüklere bir haller olmuş, kimse kahvaltı hazırlamak istemiyor. Ama kahvaltı etmek de lazım. O zaman ne yapmalı? Kolları sıvamalı ve mutfağa girmeli.

Koşuşturan hayvanlar, hodanlı börekler ve uçan kaçan yumurtalarla dolu bu öyküde, Cimcime yalnızca kendisine değil, tüm ailesine ve Kurabi'ye nefis bir kahvaltı hazırlayacak.

Kurabi'ye uçan omlet?

Anlamadınız mı? İlk sayfayı çevirin ve okumaya başlayın, o zaman...

ISBN: 978-9944-69-656-2

9 789944 696562